

Nævninger skulle medvirke

a) i Misgerningssager.

En Sag regnes for en Misgerningssag, naar den angaar en Forbrydelse, for hvilken Loven hjemler Livsstraf eller, uden at saadant er betinget af Gentagelse, livsvarigt Strafarbejde.

b) i Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser.

c) i Sager angaaende Anvendelse af Straffelovens § 299.

d) i Sager, hvor legemlig Revselse maa antages at være forskyldt som Tillægsstraf, jfr. midl. Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen af 1. April 1905.

e) i Sager, som ikke falde ind under a., b., c. eller d., naar Strafarbejde eller Forbrydelse af Embede, Bestilling eller Valgret maa antages at være forskyldt. I disse Sager bortfalder dog Nævningernes Medvirkning, naar Sigtede eller hans Værge forlanger Sagen paadømt uden Anvendelse af Nævninger. Ligeledes skal Nævningers Medvirken bortfalde i disse Sager, naar Sigtelsen alene angaar Vold paa Person, som ikke har haft betydelig Skade til Følge, eller naar den Sigtede forhen for Vold paa Person har været dømt til Fængsel paa Vand og Brød eller højere Straf, og der ikke er forløbet 10 Aar efter Udstaaelse af denne Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han sigtes, endvidere, naar Sigtelsen alene angaar en af de i Straffelovens Kapitel 23—27 omhandlede Forbrydelser, og Sigtede forhen har været dømt for en saadan Forbrydelse til Strafarbejde, og der ikke er forløbet 10 Aar efter Udstaaelsen af denne Straf til Udøvelsen af den Handling, for hvilken han sigtes.

f) Sager om Erstatning for uforskyldt Varetægtsarrest eller for uforskyldt Udstaaelse af Straf kan af den, som kræver Erstatningen, begæres afgjorte i deres Helhed under Medvirkning af Nævninger, naar Krav herom fremsættes samtidigt med Begæringen om Erstatningen.

Ogsaa i andre Sager end de ovenfor nævnte kan Landsretten, naar Paa-talemyndigheden og Sigtede eller dennes Værge derom ere enige, bestemme, at Nævninger skulle medvirke.

§ 666.

Ved Anvendelsen af Reglerne i §§ 664 og 665 litra a. kommer, naar Sigtelsen angaar Forsøg eller Meddelagtighed, den Strafbestemmelse i Betragtning, som vilde være anvendelig, hvis Forbrydelsen var fuldbyrdet, eller Sigtede var Gerningsmand.

§ 667.

Finder Forening af flere Straffesager Sted, og nogen af dem hører under Landsret eller kræver Nævningers Medvirkning, blive de alle at behandle og paa-kende henholdsvis for Landsret og med Nævninger. Forening af Sager mod flere Sigtede, som adskilte vilde høre under Landsret uden og under Landsret med Nævninger, bør dog kun finde Sted, naar særegne Grunde tale derfor.

§ 668.

Retten prøver uden Begæring derom, om en Sag hører under dens Virkekreds, og om Nævninger skulle medvirke ved Paakendelsen. I de i § 665 litra d. og litra e., første Punktum, omhandlede Tilfælde beror en saadan Afgørelse paa Rettens eget Skøn om den forskyldte Strafs Art eller Størrelse. Er Domsforhandling ved Landsret begyndt, skal det dog ikke være nødvendigt at afvise Sagen, fordi det findes, at den burde have været anlagt ved Underret. Er Domsforhandling ved Nævninger be-